

כתבי עת זרים

אחדות באוויר

שבועון צבאי רוסי ממליץ שמערך אחד יופקד על הגנת האוויר והחלל וטוען שפיצולו לשני מערכים יחליש את שניהם

למערך אסטרטגי ולא אסטרטגי תפגע בעיבוד המידע הזורם ממקורות שונים וביכולת להגיב במהירות באופן שהולם את האיום.

ניסויים הוכיחו כי אמצעי החלל יכולים לשמש בעילות להתרעה מוקדמת ולציון מטרת גם בעבור מערכות ההגנה האווירית. השימוש בהם ירחיב את טווח ההגנה של המערכות האלה ויאפשר יירוט מטרת במרחק רב ובטוח יותר מהמתקן המוגן. כך, למשל, במלחמת המפרץ (1991) הוכחה יעילות השימוש במערכות חלל להתרעה מוקדמת שהעבירו מידע למערכות פטריוט ששימשו (ללא הצלחה רבה) ליירוט טילי הסקאד העיראקיים. ניתן להשתמש גם בתחנות מכ"ם קרקעיות כמו Voronezh-DM שאיתרה את השיגורים של טיל המטרה הישראלי (הכוונה לאנקור לדימוי טילי אויב) ושל טילי הסקאד הסוריים.

כותבי המאמר טוענים ששיתוף הפעולה בין מערך ההגנה האווירית למערך הגנת החלל וההגנה מפני טילים ואינטגרציה עמוקה של המערכות הטכניות של שני המערכים האלה יכולים לשפר גם את יכולת ההתמודדות עם התקפת כלי טיס בעלי מהירויות שגיא-קוליות (מעל 5 מאך).

המאמר ממליץ גם על הקמת שדה ניסויים אחד למערך האוויר והחלל ומצייני כי ההשתייכות לאותו המערך תסייע לתיאום מחקרים מדעיים בנושא, להכשרת כוח אדם ולתכנון רב שנתי של בניין הכוח והאימונים.

הערה

1. זהו תקציר של מאמר שכתבו מייג'ר ג'ורג' קיריל מקרוב (סגן מפקד הכוחות להגנת האוויר והחלל של צבא הפדרציה הרוסית) ומייג'ר ג'ורג' סרגיי יולניקוב (ראש המכון מס' 2 למחקר ולמדע של משרד ההגנה של הפדרציה הרוסית). המאמר התפרסם בשבועון רוסי לענייני צבא וביטחון. ראו: <http://vpk-news.ru/articles/18413>

כבר מרגע השיגור. עיבוד משותף של המידע (המגייע ממערכות ההתרעה) במפקדות הגנת האוויר והחלל יאפשר להעריך בזמן את המצב במרחב האוויר והחלל, להתריע ברמת אמינות גבוהה על ההתקפה ולהעביר את המידע ליחידות ההגנה האווירית וההגנה מפני טילים לצורך יירוט על בסיס הגנה רב שכבתית. שליטה מרכזית אחת במערך ההגנה האווירית ובמערך הגנת החלל וההגנה מפני טילים תאפשר לקבל החלטה המבוססת על תגובת הנגד המתוכננת. מנגד, חלוקת המערך לשני מערכים נפרדים או

רס"ן א'
חטיבת תוה"ד

מבוא¹

הקמתו של המערך להגנת האוויר והחלל (ב-2011) הייתה צעד חשוב להבטחת ביטחונה הצבאי של הפדרציה הרוסית. זאת, לאור ההתפתחות הנרחבת שחלה בתחום אמצעי ההתקפה מהאוויר ומהחלל ונוכח תזוזה מרכז הכובד של העימות המזוין למרחב האוויר והחלל, כפי שמעיד ניסיון המלחמות בעשורים האחרונים.

לאור המגמות האלה פותחה ברוסיה ב-2006 "תפיסת הגנת האוויר והחלל" שלפיה נועד המערך לכלול את תת-המערכים הבאים: מודיעין והתרעה; פגיעה באמצעי התקפה מהאוויר ומהחלל ושיטוקם; פיקוד ושליטה; אספקה. הפעלתם של תת-המערכים האלה אמורה הייתה להיעשות לפי רעיון אחד ועל פי תוכנית אחת במסגרת פיקוד ושליטה אחודים.

הצעות לפיצול המערכים ונימוקי הנד

בעקבות הקמת המערך היו שהציעו לראות בו שני תת-מערכים נפרדים - תת-מערך של הגנת האוויר ותת-מערך של הגנת החלל ושל הגנה מפני טילים. הצעה אחרת הייתה לפצלו לתת-מערך אסטרטגי ולתת-מערך לא אסטרטגי. המאמר הזה יוצא נגד ההצעות האלה.

לדברי כותבי המאמר, למערך הגנת האוויר והחלל כמה משימות חשובות: מתן התרעה על כל התקפה מהאוויר ומהחלל; יירוט טילים בליסטיים לא גרעיניים שנורו לעבר מרחבים אסטרטגיים; הגנה על מתקנים נקודתיים בעלי חשיבות אסטרטגית מפני כל סוגי הטילים הבליסטיים הלא גרעיניים.

המאמר מצביע על החשיבות הרבה שבהעלאת רמת אמינותו של המידע על תחילת ההתקפה